

vigtig, og det er en Opgivelse af hvert Embedes Omfang, med Hensyn til Forretningerne, hvad der er Dommerforretninger, og hvad der er Politiforretninger og administrative Forretninger. Derved vilde man faae en ganske anden Magt til at dømme om de her ansatte Gageforhold. Efter denne almindelige Betragtning, hvor jeg har gjort opmærksom paa, at Problemet efter min Mening ikke er løst, idet hver Lønning derefter burde have været deelt saaledes, at der blev givet en Deel for Dommerens, og en Deel for den administrative Virksomhed, for at man kunde lettere overse, hvordan man siden skulde lønne disse Embedsmænd, skal jeg holde mig til Udkastet, som det her foreligger, gaae ud fra dets egentlige Udgangspunkt og undersøge, hvorvidt Opgaven derefter er løst.

Det Punkt, der saaledes først foreligger, er at komme til en Række af Gagesatser, som maae ansees tilstrækkelige til at skaffe Staten god Tilgang af brugbare og hæderlige Mænd. Ethvert Embede, som er saaledes lønnet, at en brugbar og hæderlig Mand vil tage det for denne Løn, er fra Statskassens Side tilstrækkeligt lønnet, og Mere forlanges der ikke. Det er en Betragtning, som vil lette Løsningen af det hele Problem. Der skal ikke spørges om, hvilke Embedsmænd have havt den og den Indtægt, hvilke Embeder ere hidtil blevne lønede paa den eller den Maade; men derimod, hvilken er den Embedsløn, hvorfor man kan faae en Mand til at overtage et Embede, nanset, hvad der hidtil er givet derfor. Det er ikke sikkert, at det Embede, der ved Sportulering giver den største Indtægt, er det besværligste. Der, hvor der findes en sammentrængt og velhavende Befolkning med mange Omsetninger, er den Deel af Bessjæftigelse, som egentlig skaffer disse Indtægter, langt lettere at overkomme i Forbindelse med de øvrige Bessjæftigelse, end der, hvor en adspredt Befolkning kræver, udenfor Jurisdictionsschefens sædvanlige Opholdssted, en alvorlig Virksomhed, der paa mange Steder ofte savnes. Jeg skal gjerne indrømme, at jeg tilbeels deler Anskuelse med den ærede sidste Taler og med den ærede Folkethingmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. N. Han-

sen) med Hensyn til Høiden af Gagesatserne; men det er det, jeg bebrejder det hele Udkast, at det bærer Præg af, at man har spurgt, hvad har der hidtil været betalt for Embedet, og at hele Clasfeinddelingen er opstillet derefter. Det er en urigtig Betragtning, som vi maae see under Behandlingen af Loven at komme bort fra. Der er ogsaa det Bessynderlige derved, at, saavidt jeg kan skjønne, har denne Betragtning mere henledt Opmærksomheden paa Bruttoindtægten end paa Nettoindtægten. Det, der skulde bestemme Embedernes Virksomhed, er Forskjellen mellem Bruttoindtægten og Nettoindtægten. Det Embede, der har den største Bruttoindtægt og forholdsvis den mindste Nettoindtægt — naar Embedsmændene forøvrigt har været duelig — er det byrdefulde, og det Embede, der har den største Bruttoindtægt og forholdsvis den største Nettoindtægt er langt lettere at forvalte. Men i den Inddeling, man her har opstillet, er det synligt, at man har holdt sig mere til Bruttoindtægten end til Nettoindtægten. For at faae et bedre Begreb om, hvorledes det forholder sig, naar man bedømmer Embederne efter Nettoindtægten istedetfor efter Bruttoindtægten, skal jeg gjøre opmærksom paa, at efter Nettoindtægten udgjøre Embederne over 6000 Rb. Netto — altsaa højere end en Ministergage — 5; over 5000 Rb. — altsaa højere end, saavidt jeg erindrer, Gagerne for Dommerne ved de højeste Domstole — 12; over 4000 Rb. 26; over 3000 Rb. 45; over 2500 Rb. 22; over 2000 Rb. 18; over 1500 Rb. 17; over 1000 Rb. 6; over 800 Rb. 4; og under 800 Rb. 2. Man vil deraf see, at Gjennemsnittet efter Nettoindtægten falder omtrent ved 3000 Rb. Det skalde derfor ikke forundre mig, om man hørte udtale, at det er den Betragtning, der har ledet til at vælge de foreslaaede Lønningsatser, at man har taget 3000 Rb. som et Gjennemsnit af, hvad den nuværende Lønning udgjør, og har sat den som den højeste Løn, hvorfra man er gaaet ned efter, uden dog at komme til de Lønninger, som nu ere de laveste. Denne Regd vilde ganske vist være at følge, ifald de højeste Indtægter ikke laae udenfor det, som man indtil Nulighed kan betragte som en Embedsindtægt, der for Embedsudvælgelse af den Art bør være